

havde seet den. Forf. gjenkjender nu denne Art i en liden Skruesnegl, hvoraf han har faaet Stykker fra en herværende Samling. En vedlagt Seddel viiste at den var fra Italien. Ved en Sammenligning mellem *Gualtieris* Text og Afbildning berigtiger Forf. *Linnæes* Beskrivelse. Den anden *Terebra minuta*; Forf. viser at denne lille nordiske Boersnegl maa udgjøre en egen Art. Den tredie Art er *Turbo unguinus*, hvis Beskrivelse Forf. ligeledes berigtiger. Den 4de og 5te Art er *Voluta miliaria* og *Voluta monilis*. De Tvivl, som kunde finde Sted angaaende disse to Arter, oplyser Forf. blandt andet ved en Sammenligning mellem Exemplarer, han besidder af begge. Han sammenligner ogsaa *Voluta miliaria* med *Gmelins Voluta exilis*, og viser, at denne er meget lidet forskjellig fra hiin, uden i Størrelse og Farve.

Professor og Ridder *Hornemann* har forelagt Selskabet første Afdeling af sine Bemærkninger over Forskjelligheden af Vegetationen i de danske Provindser.

Efterat at have betragtet de forskjellige Veje som Botanikerne fulgte for at undersøge Planterne, og efterat have viist at den synoptiske Methodes Forsvarere lige saa ofte have feilet i at nedsætte den heuristiske, som dennes Yndere i at forsømme hiin, viser Forfatteren de forskjellige Forhold, hvori Planterne fremstilles ved Hjelp af det synoptiske System, og de mangehaande Anskuelser af Planteriger som det har givet Anledning til. I Henseende til Planternes Mængde, som ere fundne, og i Henseende til deres Bestemmelse efter den heuristiske Methode, troer Forf. at de danske Botanikere have udrettet meget, men tilstaaer derimod at intet er gjort i Henseende til Be-

tragtningen af de naturlige Familiers Forekomst her i Sammenligning med andre Landes, ligesom heller intet med Hensyn til Virkningen af de klimatiske Forhold. I denne Anledning, gives en kort Oversigt af Vegetationens Forskjellighed paa de danske Öer: Bornholm, Sielland, Möen, Falster, Laaland, Fyen, som og i Jylland, med Hensyn til hvorvidt man her kan spore Invirkningen af de klimatiske Forhold, af det vestlige og östlige Fastland og af Jordbundens Forskjellighed. Resultaterne af disse Undersögelser ere:

1. At Sielland besidder den störste Mængde af phanerogame Planter, hvilket nok er en Fölge af dens gode Jordbund og af det östlige Fastlands Indvirkning; hvorved man tillige maae lægge Mærke til at Sielland er meest undersøgt af alle de danske Provindser. Af de der samlede Planter ere omtrent 50 som ikke ere fundne i de övrige Provindser.
2. At Jylland kommer denne nærmest i Henseende til Antallet af de phanerogame Planter, at man sporer i dens nordlige Deel, nogen Overeenstemmelse med de mere nordlige Regioners Vegetation og derimod i dens sydlige med Hertugdömmenes. Den har 35 af de fuldkomnere Planter, som ikke ere fundne i de övrige Provindser.
3. At Fyen synes at have mere Overeenstemmelse med den siellandske end med den jyllandske Flor. At kun 12 phanerogame Planter ere egne for den.
4. At Laaland og Falster have en Vegetation, som röber deres lave Beliggenhed, men at de kun have 10 særegne phanerogame Planter.

5. At Møen, uagtet den er den mindste af de sammenlignede Provindser, har en betydelig Rigdom paa Planter, som en Følge af dens Rigdom paa Kalkgrund, og at den i Henseende til egne Arter kan sættes ved Siden af Laaland og Falster.
6. At Bornholm skylder sine høiere og forskjellige Biergformationer det egne ved dens Vegetation, at man paa denne, kun lidet i botanisk Henseende undersøgte Öe, finder flere Planter som ere egne for den end i Laaland, og at den i Henseende til nogle af de lavere Vegetationer overgaaer de övrige Öer.

I den 2den Afdeeling af denne Afhandling vil Forfatteren paa samme Maade betragte Vegetationen i Hertugdømmene, og da tillige levere en sammenlignende Udsigt over de naturlige Familiers Forekomst i alle disse Provindser, Tabeller over Forskjellen af Temperaturen samt et vegetabilisk Kort.

Professor og Ridder *Örsted* har forelæst Selskabet en Afhandling om Haarrörene. Dens Hensigt var blot at fremstille Haarrösvirkningens Theorie i sin letteste og for Naturlæren meest passende Form. Efter at *Newton* allerede havde lagt den rette Grund til denne Theorie, ved at bygge den paa en Tiltrækning, der ikkun virker i uendeligt smaa Afstande, havde de fleste Physikere, som senere bearbejdede denne Gjenstand, afvejet fra det Rette, ved at tillægge den her foregaaende Tiltrækning en Virkning i en mærkelig Afstand. Denne Feil uagtet, gjorde dog Theorien Rede for de fleste Haarrösvirkninger. *De la Place* indsatte endeligen igjen den Newtonske Grundlære i dens Rettigheder, og gav Haarrörenes Theorie en Fuldstændighed, der er hans store Navn værdig. Han udvikle deres The-